

SLOVENSKA POSLANKA V EVROPSKEM PARLAMENTU

Resnica o krizah v Sloveniji

Po dolgem in vročem poletju niso razprave o potrebnih ukrepih proti finančni krizi v EU nič manj vroče, kot so bile spomladi. Na Portugalskem pravkar poteka pregled opravljenih ukrepov in če bo ocena pozitivna, bodo dobili obljubljeni finančno pomoč. Grčija se pogaja o tem, da bi ji omogočili nekoliko počasnejše izvajanje ukrepov, a evropski državniki ob takšnih pozivih niso prav nič radodarni. Nekateri mediji in strokovnjaki so medtem začeli omenjati Slovenijo kot državo, ki naj bi kaj kmalu zaprosila za pomoč EU.

Žal nisem zasledila, da bi se pri nas začeli zato obnašati bolj odgovorno. V Sloveniji se je o ukrepih doslej veliko govorilo, naredilo pa malo. Kot da se je finančna kriza pojavila kot priložnost za medijsko pojavljanje in pridobivanje političnih točk, in ne kot posledica neodgovornega dosedanjega obnašanja. Ljudje so že pokazali, da jim je praznega govor-

jenja dovolj in da si želijo stabilnejšega in pravičnejšega sistema. Čedalje manj zaupajo politikom, njihova jeza pa kot toča udriha po celotni pokrajini in uničuje tako plevel kot tudi koristne rastline. Zato vsi skupaj vedno hitreje postajamo revnejši, izhod iz takega položaja pa je s časom vedno težji.

Pred dobrega pol leta sem pisala o tem, da so evropski voditelji, z izjemo Britanca Camerona, dosegli dogovor o vzpostavljanju stabilnosti ter koordinaciji in upravljanju monetarnega in gospodarskega sistema. Dogovorili so se o skupnih evropskih standardih za zadolževanje, spremljanje zdravja nacionalnih gospodarstev in financ, dogovorili so se o opozorilih in priporočilih v primeru slabih kazalcev. Tu ne gre za politični prestiž, temveč za utrditev temeljev EU v globalizirajočem se, vedno bolj konkurenčnem svetu. Dolgoročno pomenijo ukrepi večjo stabilnost, za državljane pa večjo so-

cialno varnost, torej delovna mesta, plače in pokojnine. Pogodba namreč uvaja kazni za države kršiteljice. V februarju sem zapisala, da predvidevam, da bodo države članice storile vse, da bi se izognile plačevanju kazni. Zdaj v to nisem več prepričana, saj se v Sloveniji obnašamo prav nasprotno.

Del dogovora je bilo tudi f. i. zlato fiskalno pravilo, ki bi onemogočilo, da bi se države članice zadolževale bolj, kot lahko z ustvarjenim vračajo. To je dobro za vsako državo posebej, hkrati pa nam jamči, da dolgoročno zaradi nediscipline določene države (ali skupine držav) ne bi imeli težav v tistih članicah, ki porabijo le toliko, kot ustvarijo. Bivša vlada se je pod vodstvom Boruta Pahorja zavezala, da bomo zlato fiskalno pravilo vnesli v slovenski pravni red na ustavni ravni. Janševa vlada želi obljubo uresničiti, a ji opozicija nasprotuje. Vse, kar se je v političnem smislu od tedaj spremenilo, je, da so

tedanje vladne stranke postale opozicija, tedanja opozicija pa je v vladi. Neznosna lahkost prilagajanja stališč temu, ali si trenutno v opoziciji ali v koaliciji, pa kot utež zateguje zanko nekoč dobrim podjetjem in pošilja na čisto ljudi, ki si želijo in znajo delati.

Govoriti moramo o vrednotah, če želimo najti razlog boleznim slovenske družbe. In živeti moramo skladno z zelenimi vrednotami, če želimo ozdraviti finančni sistem in gospodarstvo. Predlagam, da takoj namesto laži vrednota postane resnicoljubnost.

Dr. Romana Jordan